

[Domov](#) > ... > [Sprožitev Sodnega Postopka](#) > [Evropski Pravosodni Atlas Za Civilne Zadeve](#) > [Bruselj I \(prenovitev\)](#) > [Germany](#)

Bruselj I (prenovitev)

Nemčija

Nemčija

ISKANJE PRISTOJNIH SODIŠČ/ORGANOV

Z iskalnikom boste lahko poiskali sodišče(-a)/organ(-e), pristojne za posamezen evropski pravni akt. Opozorilo: čeprav si prizadevamo zagotoviti točnost rezultatov, nekateri izjemni primeri v zvezi z ugotavljanjem pristojnosti morda niso zajeti.

Člen 65(3) – Informacije o tem, kako se po nacionalnem pravu določajo učinki sodnih odločb iz člena 65(2) Uredbe.

1. Kako se lahko na splošno opiše obvestilo drugega o pravdi?

Obvestilo drugega o pravdi je uradna obvestitev tretje osebe o tekoči pravdi. Opravi se z vložitvijo vloge pri sodišču, ki se uradno vroči tretji osebi. Ta se odloči, ali se bo spustila v postopek ali ne. Tudi če se tretja oseba spusti v postopek, ne postane stranka v postopku, temveč intervenient, čigar izjave in dejanja zlasti ne smejo biti v nasprotju z izjavami in dejanji glavne stranke. Intervenientu se ne sme naložiti plačilo nobenih stroškov.

2. Kateri so glavni učinki sodnih odločb na osebe, ki so prejele obvestilo drugega o pravdi?

Izhodišče obvestila drugega o pravdi je, da se stranka v postopku (v glavni stvari) boji, da v postopku ne bo uspela, po drugi strani pa lahko pričakuje, da bo v tem primeru proti tretji osebi lahko uveljavljala jamstveni ali odškodninski zahtevek. V interesu stranke, ki drugega obvesti o pravdi, je torej, da v postopku v glavni stvari uspe (pri čemer ji lahko koristi, če se intervenient spusti v postopek) ali da si (v primeru neuspeha v postopku v glavni stvari) z uspehom v nadaljnjem postopku zagotovi, da tretja oseba proti njej ne more uveljavljati odškodninskih zahtevkov.

Če se tretja oseba spusti v postopek na strani stranke, ki jo je obvestila o pravdi, mora sprejeti pravdo v stanju, v katerem je, ko vstopi vanjo. Navaja lahko razloge in opravlja procesna dejanja, če niso v nasprotju z razlogi in dejanji glavne stranke. Če tretja oseba zavrne spustitev v postopek ali se ne izjavi, se postopek nadaljuje ne glede na tretjo osebo. Zaradi obvestila o pravdi tretja oseba v nadaljnjem postopku, ki ga stranka, ki jo je obvestila, začne proti njej, ne more trditi, da je bila v postopku v glavni stvari sprejeta napačna odločitev. To pomeni, da je v korist stranke, ki drugega obvesti o pravdi, nadaljnji postopek vezan na izid postopka v glavni stvari.

3. Obvestilo drugega o pravdi nima učinkov v zvezi s pravno presojo v postopku v glavni stvari.

4. Vezanosti na izid postopka v glavni stvari ni, če intervenient zaradi stanja pravde v času njegovega vstopa vanjo ali zaradi izjav in dejanj glavne stranke ni mogel navajati svojih razlogov.

5. Obvestilo drugega o pravdi učinkuje ne glede na to, ali se tretja oseba spusti v postopek v glavni stvari ali ne.

6. Obvestilo drugega o pravdi ne vpliva na razmerje med tretjo osebo in nasprotno stranko stranke, ki je tretjo osebo obvestila o pravdi, razen če se tretja oseba odloči, da se bo spustila v postopek na strani nasprotne

stranke.

Člen 75(a) – Imena in kontaktni podatki sodišč, pri katerih se vložijo zahteve v skladu s členi 36(2), 45(4) in 47(1)

– v Nemčiji: „Landgericht“.

Člen 75(b) – Imena in kontaktni podatki sodišč, pri katerih se po členu 49(2) vloži pravno sredstvo zoper odločitev o zahtevi za zavrnitev izvršitve

– v Nemčiji: „Oberlandesgericht“.

Člen 75(c) – Imena in kontaktni podatki sodišč, pri katerih se po členu 50 vložijo kakršna koli nadaljnja pravna sredstva

– v Nemčiji: „Bundesgerichtshof“.

Člen 75(d) – Jeziki, ki so sprejemljivi za prevod potrtil v zvezi s sodnimi odločbami, javnimi listinami in sodnimi poravnami

n. r.

Člen 76(1)(a) – Pravila o pristojnosti iz člena 5(2) in člena 6(2) Uredbe

– v Nemčiji: člen 23 zakona o civilnem postopku (*Zivilprozessordnung*).

Člen 76(1)(b) – Pravila o obvestilu drugega o pravdi iz člena 65 Uredbe

– v Nemčiji: člen 68 in členi 72 do 74 zakona o civilnem postopku.

Člen 76(1)(c) – Konvencije iz člena 69 Uredbe

- Konvencija med Nemčijo in Italijo o priznavanju in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisana 9. marca 1936 v Rimu,
- Konvencija med Nemčijo in Belgijo o vzajemnem priznavanju in izvrševanju sodnih in arbitražnih odločb ter javnih listin v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisana 30. junija 1958 v Bonnu,
- Konvencija med Nemčijo in Avstrijo o vzajemnem priznavanju in izvrševanju sodnih odločb, poravnav in javnih listin v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisana 6. junija 1959 na Dunaju,
- Konvencija med Združenim kraljestvom in Zvezno republiko Nemčijo o vzajemnem priznavanju in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisana 14. julija 1960 v Bonnu,
- Konvencija med Nizozemsko in Nemčijo o vzajemnem priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter drugih izvršljivih listin v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisana 30. avgusta 1962 v Haagu,
- Konvencija med Nemčijo in Grčijo o vzajemnem priznavanju in izvrševanju sodnih odločb, poravnav in javnih listin v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisana 4. novembra 1961 v Atenah,
- Konvencija med Španijo in Zvezno republiko Nemčijo o priznavanju in izvrševanju sodnih odločb, poravnav ter izvršljivih javnih listin v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisana 14. novembra 1983 v Bonnu.

Zadnja posodobitev: 17/02/2025

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.